

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM * 2015. DECEMBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Adventi prédikáció * 1983-as tudósítás Radostyánból * Böthe Csaba a bevándorlásról * Kondói krónika * Kondói Hírnök * II. világháborús emléktáblaavatás Kondón * Magyar szemmel – a Himnuszról * Kép a kondói konfirmációról * Radostyáni krónika, hírek

KRISZTUS MEGSZÜLETETT! ÁLDOTT KARÁCSONYT!



Egyházlátogatáskor 2015. március 17-én Radostyánban

Balról jobbra: Kuttor Diána, Harkai Erzsébet sajeócegi lelkipásztor, Péter András diósgyőri lelkipásztor, Gyöngyösi István, Sarkadi István, Kiss Norbert, Szücs Béláné, Bertók József kurátor, Szabó Olga, Papp József, Cseh János, Farkas Istvánné, Demeter Petra és Péter, Tóth Istvánné, Molnár Béláné, Rác Jánosné, Rác Gábor, Koós Tiborné, Gyöngyösi Istvánné, Koós Bálintné, Kardos Katalin tb. kurátor



Urunk, most karácsonykor
kérünk Téged önmagunkért
és minden keresztyén testvérünkért,
minden jóakarátú emberért,
mindazért, aki nyugtalan és aki keres.
Adj nekünk szemet, hogy a Gyermekekben
fölismerjük Isten mosolyát.

Adj új szívet nekünk, hogy befogadjuk Őt,
hogy megértsük üzenetét.
Végül adj erős, élő lelket,
hogy elkísérhessük az Urat, hogy
nyomába léphessünk mindennap,
az elkövetkező év során,
amely előttünk áll. Ámen.

(Suenens bíboros imája)



„Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom.”

János evangéliuma 3:30.

Olvasandók még a 22-36. versek

Kedves Testvéreim! A világ történetében, az emberi életben és a természet világában is vannak fordulatok. A középkori Magyarország történetét más irányba terelte 1241-ben a tatárjárás, megváltoztatta Európa képét az arab, majd a török hódítás idősza. Az emberek életében pedig fordulópontot jelent egy-egy születés, házasság vagy halál, új munkahely, új otthon, új környezet, új barátok. A természet világában is vannak

fordulópontok. A tél így vált tavaszba, a tavasz nyárba, a nyár őszebe fordul, hogy végül átadja helyét a télnek. Van napforduló kétszer is egy évben. Télen december 21-én és nyáron június 21-én. Ezek a napok a leghosszabbak, télen a sötétségben, nyáron a nappali fényben. A napfordulóhoz jeles eseményeket kapcsolt az ember. A téli napfordulóhoz a legyőzhetetlen Nap, a Sol invictus ünnepét, ami a keresztyénségben Krisztus születésnapjává lett, hiszen Ő a világ világossága. Születésével kezd oszlani a sötét, hogy nőjön egyre inkább a fény, a világosság, a szeretet, az Isten akaratának nyilvánvalóvá válása. A nyári napfordulók pedig, amikor még legtöbb a fény a világban, amikor a Nap a legészakibb ponton, a Ráktérítő felett delel merőlegesen, amely napot a hagyomány június 24-én, Iván vagy úgy is emlegetik a nem reformátusok, hogy szent Iván napján ünnepel, szintén fordulópontot jelent. Ettől kezdve rövidül a nappal, a világosság, és nő a sötét órák száma. Iván, Johann, Jehóhanán, Jóhanán, Jóánész és János ugyanaz a név. Zsidó eredetű: jelentése: Isten, Jahve kegyelmes, vagy Isten kegyelme.

Iván napja keresztelő János napja, Jézus Krisztus közvetlen előhírnökéé. Papi családból származott, az istenfélő Zakariás és Erzsébet fia. Benne az Ószövetség sok jövendölése lett valósággá. Csodálatos születését a papi szolgálatot teljesítő Zakariásnak Gábrriel angyal adta hírül. Mária látogatását, János születését, körülmetélését, elnevezését a csodák egész sora vette körül. Később megjelenésével, ruházatában, étkezésében a régi próféták, különösképpen Illés nyomán járt. Isten országának közelségét hirdette, keményen fedtte a nép és vezetői bűneit. Felhívta a figyelmet Isten ítéletének a közelben lévő végzettel és ítélettel teljes napjára, és megtérésük látható jeleként keresztségre hívta fel hallgatóit. Jézus is általa keresztelkedett meg a Jordánban. János, érezve a Jézus lényéből kiáradó isteni erőt, Isten Bárányának nevezte Őt, látta rászállni a Szentlelket galamb képében, igyekezett a világ figyelmét reá irányítani. Őszinteségében Illésre hasonlított. A nép tisztelte, Heródes Antipas is tisztelése, de félt tőle, igazmondásáért, börtönbe záratta Macherus várába. Innen



kérdetesi János Jézustól két tanítvány által: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk? Ellentét érződhetett ugyanis Jézus szerény, igénytelen személye és a zsidóság ragyogó messiási váradalma között, de lehet, hogy Jézust küldetésének nyílt bevallására akarta bírni, és szétszóóródó tanítványait köré csoportosítani. János földi életet úgy ért véget, hogy Heródes Salóme táncától elragadtatva, a neki tett ígert szerint, hogy ugyanis bármit kérhet tőle, megadja, a jelenlévő vendégek előtt, hogy szavahitele megmaradjon, Salóme anyjának sugallatára János fejét tálcán hozatta be. Keresztelő János mondja Jézusról: Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom. Volt egy ifjú zeneszerző aki fiatalon azt mondta: ÉN. Évekkel később: ÉN és Mózar. Majd: Mozart és ÉN.. Végül, halála előtt: csak Mozart. Annak növekednie kell. A földi nappalok hossza Iván-János napjától fogy, de a másik világosság, az isteni örök fény, a Krisztus világossága egyre kell, hogy nőjön a világban, a mi életünkben, mert annak növekednie kell. Anélkül elsorvadunk, meghalunk, Nála nélkül semmit sem cselekedhetünk. Évek során földi erőnk is elfogyhat, de Krisztusban legyünk egyre erősebbek, növekedjünk a szeretetben, és életünk világítson, ragyogtassa a krisztusi fény melegségét ebben a fagyos, hideg, sötét világban. Ámen. V.Zs.



Tudósítás Radostyánból 1983-ból



1983. július 9-i, szombati számában írta rólunk az Észak-Magyarország helyi napilap

— Elég jó hangulat van a községben, nincs semmi baj, mindenki végzi a maga dolgát, öreg fiatal békében él — így foglalta szavakba a leányvető Király Gyula Radostyánban, a 700 lelkes, Bókké-közsérmények völgyében helyet talált település egyik sokat mesélt lakója.

„Hangulatban” voltunk eszen a nagyvagyó jubili napon Radostyánban. Ha kedvetlenül, rossz hangulaton is érkezünk volna a faluba — messzire üzdött volna mindegy a találkozásokat szívet és értelemet megtelítő légkörtől.

Radostyán községvezetési tanácsa a Parasznya tanácsához tartozik. A Községi Községi Tanácsok végrehajtó bizottságának titkára Kondás Sándorné.

— Az elmúlt hónapban orszonahangverseny volt a radostyáni református — művelődési központ — templomban. Ott Képes Zoltán lelkesen röviden ismertette a település történelmét, a régi-múltját tehát helyben érdeklődhetnek. A jelen? Radostyán bányászati település, sokan dolgoznak a környező településeken ipari üzemekben, kevesen a mezőgazdaságban. Többségben idősebbek laknak a faluban, de az utóbbi időben megnőtt az építési kedv, a fiatalok maradnak, sok új teleket kellett kialakítani. A községben van vegyesbolt, hűsítő, az általános iskola alsó tagozatos helyben tanulnak, van könyvtár és kultúrtház, működik a postahivatal. Az egészségügyi ellátás Parasznyán biztosított, az egészségháza van a községben, orvos rendelés és a gyermek- és nővédelmi tanácsadás. Nagyobb beruházást nem tervezünk Radostyánban, a közeljövőben átfelújításra, karbantartásra, vízhálózat-bővítésre lesz lehetőségünk. Nyugodt életet élünk a falvunk között (találkozni).

Hát indultunk neki. Nem kell sokat menni, a két falu

„Itt születtünk, itt is halunk meg”

A mi falunk — Radostyán



Erek a kulcsok jól bíró kezekbe valóik. Ha nem csörrennek ki, akkor lehet tudni, hogy az egyik „almaradi” útközben...



Csont Tamás az ötödik osztályt fejezte be Komoly ember. A névnyek és utótag szerelmese. Hatalmát alkalmatlanságára...

— Parasznya és Radostyán — már összeépült. Hogy mennyire, azt újjá Bárdos József portájan volt alkalmunk „megtapasztalni”. Tőle kértünk útbaigazítást, hát megkaptuk: „a portám fele Parasznya, a másik fele már radostyáni”. Hát lépünk a „határt”. A radostyáni postahivatallal szemben lévő lakás előtt három üldögélni, a pihenő- és beszélőpadon. Szívesen látják az ismeretlent is egy kis tekerésszel.

— Nyolcvannégy éves vagyok. Nam, még kimondani is sok, nem még mesélni — szorongatja botját övény Vadnai Györgyné. Ot tisztelek meg leülésükkel és tekerésszel.

— Szédülő voltam, meg az enyém a szatyor is, hat üveg sor van abban, viszem haza, hogy berúgnak egy kicsit — vidámsággal köze a 80 éves, övény Molnár Istváné. Már hangulatban is

vagyunk. Egyik szó huzma a másikat, csupa trésszel és vidámsággal érkezik az idősebbeknek a szatyorból-jelkéből.

— A múltból bizony sokat mesélhetnek. Mi mungyán napazárta jertünk, de ott még az étel sem vlt meg, amit kaplunk, mert vinni kellett haza, a gyerekeknek. Csak azt beírni mindig, ha megkérdezik belőle valakit. De azt mondom én magunknak, hogy ilyen világ, mint ami van, sosem volt! Aranyos tudunk van... — mondja a 80 éves, övény Lőkös Pálné. És ismét az „örök mama” van a szatyorból.

— Az ötven évig meg, a nyugalom is kitalálta...

A gyerekeknek, az unokáknak terelődik a szatyorbóljukat elvitté innen az élet. A maradványok, az idősebbekről est halljuk övény Lőkös Pálnétól:

— Mi valamegyenét is

születtünk kezve, szeretjük ezt a falut, és mi már itt is fogunk meghalni. Hosszú életet kívánva bocsánat. Meg „gratula” az öreg nemet”, hogy majd benne lesz a feje az üvegben. Amő ő sem marad addig a válnak, Csont Györgyem jertünk a többi?!”

Továbbállunk. Király Gyula korvált, haza jertünk az üvegbe, természet, nála van a „szatyorból”. De ő meg elvitté a pincébe. A tisztelet kiemelés odavezet. Az öregot nagy munkában találjuk, de szívesen abba hagyja egy kis időre:

— Van egy kis asztalunk, meg az a pince, elvitték a munkát. Hosszú és a szatyorból ember voltam, ma már a faluban is alig találunk portát, ahol tehenet tartanak, szert megválnak. Ugy érte ez meg ismét, ha volt erje az embernek sok jómagot tartani, mert így pályázás ugyan nincs, de nagy a munka, drága a termény, a takarmány...

— Mégis azt mondom, hogy akinek ma paránya van, persz fog megleszteni soha. Tízhat évig dolgoztam a bányában is, ugyan mentem nyugdíjra. Amikor megkaptam a papirt a 2504 forintot, kicsit elémeknyálltam: „a joiden időre meg a beset, aki odartá”... Megvagyunk, dolgozunk, élünk, csak betegség ne legyen, legyen rá egy pohár parasztól... Munka van e megdől is.

Ittunk, dolgozó emberek, élnek Radostyánban, Munka közben — meggyezésben — avartuk meg Pálos Zoltán lelkesét is, hogy eldörögünk egy kicsit a múlttal. És a munka nélkülözhetetlenségéről beszélt Kics Jánosné is, pár óra múlva:

— A férjem 71 éves, most jert haza a szatyorból, én meg most eltem meg a pincébe. Baromival foglalkozunk, a fiamnak szánta több madara van, közörműkkel a munkán, gombai természetünk... Csak így lehet, ha összevett az ember a vállát, így lehet tartani. Munka nélkül semmi nincs. Ha csak a szatyorból élnek — nincs semmi.

Hát a posthossz három hónapra elvitté meg a gólya Radostyánba — est a 71 éves Csont Tamástól tudunk, aki addig is füvesen meg kiseri a szatyorból elvitté. A szatyorból valamegyenét jertünk, meg a madárakat természetesen Tamástól tudjuk, hogy a szatyorból elvitté, meg a szatyorból elvitté, meg a szatyorból elvitté, meg a szatyorból elvitté...

Szatyorból Tamás János

Föld: Lőkös Pálné



Radostyánban minapóság rikadótrombo megy a tehéntartás. Szabó Lajos a kesz gorda köze tartozik, jószágteretete megtartta vele a két ismételt, „alk” éppen „elmondásukat” a szatyorból...

Erre a világos beszédre van szükségünk!

Isten azt szeretné, hogy térjünk észhez, térjünk meg, különben elveszünk - az ország mindig azé lesz, aki étellel, gyermekkel tölti meg

„Én nem a bevándorlóktól félttem Európát, hanem a lagymatag keresztényektől.

Az a természet rendje, hogy az a népcsoport, amely vegetál, amely nem alkalmas rá, hogy az életet továbbvigye, elsovad, kihal, lehúzzák a lefolyón, és a helyüket elfoglalják azok a népek, amelyekben van életerő, lendület, bátorság, teherbe ejtik feleségüket, csobogó élet veszi őket körül.

A mai Európa langyos állóvíz, ahol sok ember egyik legfőbb gondja a fogyókúra, az alakformálás és értéktelen, csillogó kacatok gyűjtése, a testet, lelket megrontó élvezetek utáni hajsza.

A Jóisten, úgy látom, a migrációs kérdéssel egy jó nagy fakanalat ragadott, és elkezdte kavarni ezt a hatalmas fazekat. Isten azt szeretné, hogy térjünk észhez, térjünk meg, különben elveszünk.

Ne magunkra aggatott címkékkel jelezzük, miben hiszünk, hanem legyen gerincünk, jól definiált értékeink, amelyekhez tartjuk magunkat.

Ne nyafogjunk, hogy de nehéz a feladat, hanem küzdjünk. A focicsapat sem siránkozhat, ha erős az ellenfél, hogy jaj, összeesküdtek ellenünk, tervet eszeltek ki, hogyan győzzenek le bennünket!

Küzdeniük kell, megfogalmazni saját elméletüket, hogyan nyerhetik meg a meccset!

Az most a kérdés, káoszba süllyedt harmadik világ lesz-e Európából, vagy a tolerancia, a becsületes munka, a párbeszéd útján mi leszünk képesek segítő kezet nyújtani, hogy mindenütt megteremtődjön egy rendezett, békés világ.

Nem lehet folyamatosan félrevert harangok zajában élni, ezért nyugtassuk meg magunkat, s arra összpontosítsuk erőinket, ami a feladatunk.

Jókedvvel, örömmel, gyermekekkel töltsük meg a Kárpát-medencét, mert az ország mindig azé lesz, aki étellel, gyermekkel tölti meg.

Ha nem lesz gyermek, a légüres teret a máshonnan jövő emberek töltik be. A demográfiai kérdés az egyik legfontosabb a Kárpát-medencében. Ha ezt nem tudja népünk megoldani, legördül számunkra a függöny.”

Böjte Csaba, ferences szerzetes



**„Az ember szava nem szél, ami jön és elmegy.
Amit az ember mond, az úgy is kell legyen.
Nem csuda ez, hanem becsület.”**

Wass Albert



KONDÓI KRÓNICA - HÍREK

Karácsony szent ünnepén Ésik Ádám II. éves debreceni teológus diák hirdeti az igét az ünnep mindkét napján a fél 3-kor kezdődő istentiszteleten. Ünnep első napján az Úr szent vacsoráját kiosztjuk.

December 24-én 2 órakor kezdődik az istentisztelet a templomban.

December 23-án fél 4-kor bűnbánati istentisztelet a templomban.

Október 23-án, állami ünnepünkön istentiszteleten voltunk mintegy száz fős gyülekezettel, lelepleztük a **II. világháborús kondói katonák és polgári áldozatok márvány emléktábláját a templomban.**

Október 11-én megkereszteltük Gyenes Dóra Ivettet.

Október 10-én eltemettük Bencs Gyula 81 évet élt atyánkfiát sé testvérünket.

Október 7-én eltemettük özv. Tamkó Józsefné Stefán Irma 75 évet élt testvérünket.

Szeptember 13-án az **Éltető Lélek** irodalmi kör tartott előadást „Otthonunk a templom” címmel az istentiszteleten.

Szeptember 7-én eltemettük özv. Chmara Jánosné Lévai Piroska 90 évet élt testvérünket.

Augusztus 23-án Dóka Gábor és Vágner Diána megesküdött templomunkban. Isten áldása legyen életükön! Isten dicsőségére 30.000.- forintot adományoztak.

Augusztus 21-én megkereszteltük Juhász Szűcs Balázt.

Augusztus 10-én eltemettük özv. Pócsik Jánosné Kovács Emma 80 évet élt testvérünket.

Augusztus 9-én megkereszteltük Mészáros Lilient.

Július 8-án eltemettük özv. Papp Ferencné Csontó Emilia 93 évet élt testvérünket.

Június 14-én megkereszteltük Orgován Sándort, Szabó Viktor Lászlót és Orgován Jázmint.

Június 7-én 8 gyermek konfirmált, 4 fiú és 4 lány (neveik a fényképnél). Megkereszteltük ekkor Sándor András, Sándor Jánost és Sándor Bencét.

Május 30-án eltemettük a 80 éves korában elhunyt Nt. özv. Várady Józsefné dr. Gulyás Jolán Klára nyugalmazott doktornő, lelkészfeleség testvérünket.

Március 29-én megkereszteltük a legifjabb Lukács Attilát.

Március 12-én eltemettük Szűcs Margit Judit 38 évet élt testvérünket.

Február 4-én temettük el Tódor Sándor 56 évet élt atyánkfiát.

Szeretettel buzdítom Testvéreinket az istentiszteletek rendszeres látogatására, hogy Isten áldott gyermekeiként élhessünk boldog életet. Mindent Tőle kaptunk, életet, lehetőséget, szeretteinket, házunkat és Hazánkat, mindent amink van, és amik vagyunk, Tőle van. Hálával tartozunk mindezért. Hogyan tudhatnánk akarátat keresni és aszerint élni, ha nem élünk az igehallgatás áldott alkalmával. Ne felejtsük, a hit hallásból van – a Szentírás szerint – az Ige meghallásából, hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt. Templomok azért épültek eleink sok áldozatával és szeretetéből, hogy legyen egy különösen is alkalmas hely a közösségi vallásgyakorlatra, a gyülekezet istentiszteletére. Ne hagyjátok el templomotokat, mert az élet beszéde hirdettetik ott! Iskola már nincs a faluban – s mily nagy veszteség –, de a templom még áll, harangjai hívogatnak minden élő, hogy Krisztus evangéliumát hallgatva, Isten Igéjét szívünkbe fogadva lehessünk erős és legyőzhetetlen népe. Az Ige testté

lett az első karácsonykor. Ne tegyétek azért Isten szeretetét hiábavalóvá magatokban!

Kedves és szép betlehemes áll a templomtér alján, az életfa mellett. Minden arra elhaladót emlékeztet Isten karácsonykor megjelent szeretetére. Köszönet a megvalósult gondolatért községünk előljáróinak.



KONDÓI HÍRNÖK

A Kondói Református

Egyházközség lapja

Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelképásztor

H-3775 KONDÓ

Szabadság utca 77.

Villámposta:

kondoref@gmail.com

Te./fax.: +36/48/424-570

+36/30/639-2903

Honlapcímünk:

www.kondo.ref.hu

Megjelenik: Igény szerint,

évente legalább egyszer

Adomány az újságra példányonként: 50 Forint

Lapunknak szánt írásait,

a fenti címre kérjük.

XXIII. évfolyam 2. szám

2015. december



„AZ ISTENNÉL SEMMI SEM LEHETETLEN.”

Lukács evangéliuma 1:37.

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

KONDÓI HÍRNÖK

KONDÓI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM * 2015. DECEMBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Kondói Hírnök * II világháborús emléktáblaavatás Kondón * Magyar szemmel – a Hímnuszról * Kép a kondói konfirmációról * Radostyáni krónika, hírek * Adventi prédikáció 1983-as tudósítás Radostyánból * Böthe Csaba a bevándorlásról * Kondói krónika



„ÉS AZ IGE TESTTÉ LETT ÉS LAKOZÉK KÖZÖTTÜNK...”

János evangéliuma 1:14.a.

**A II. VILÁGHÁBORÚBAN
A HAZÁÉRT
HŐSI HALÁLT HALT KONDÓI KATONÁK:**

**BOROS GYULA
PAPP ISTVÁN MIKLÓS
PÓCSIK ISTVÁN őrv.
SZÁSZ GÉZA
TŐZSÉR LÁSZLÓ hír. őrm.
TŐZSÉR PÁL tiz.
VARGA ISTVÁN**

POLGÁRI ÁLDOZATOK:

**CSÁK ISTVÁN
LUSZTIG ANNA MÁRTA
LUSZTIG ARANKA
LUSZTIG LÁSZLÓ
LUSZTIG LÁSZLÓNÉ
LUSZTIG MAGDOLNA
PÓCSIK LAJOS**

**LEGYEN ÁLDOTT EMLÉKEZETÜK!
A. D. MMXV.**



2015. október 23-án az emlékező kondóiak ünnepet szenteltek Beszámoló az ünnepségről – röviden

A kondói harangok szavára fél 10-re megtelt a kicsit több mint 100 éves templom. Állami és nemzeti ünnepeinken, így március 15-én, augusztus 20-án és most legutóbb október 23-án istentiszteleten vesznek részt azok, akik még emlékezni, ünnepelni, hálát adni ma is tudnak, mert tudják, hogy minden jó adomány onnan felülről, a világosság mennyei Atyjától jó. Így telt meg most is az Úr háza mintegy 100 főnyi lelkes gyülekezettel.

Várady Zsolt lelkipásztor igehirdetésében az isteni szeretetről, a Krisztusban megnyerhető üdvösségről és örök életről beszélt, amely meghaladja emberi életünk veszteségeit, nagyobb nyomorúságainknál, halálfélelmünkénél, mert a leghetlenebb, legelkeserítőbb élethelyzetekben képes új reménységgel betölteni a hívőt, és felemelni minden mélységből és szakadékból, legyen az akár nemzeti gyász, akár egyéni életünk vesztesége.

Az ünnepi istentisztelet alkalmával leleplezték a 70 éve befejeződött II. világháború hősi halottainak és polgári áldozatainak emléket állító márványtáblát, melyen 14 aranybetűs név van felvésvé mementóként az utódoknak, a ma élő kondóiaknak. A falu polgármestere, Fajder Gábor rövid ünnepi beszédje után a helyi dalárda Soltész Kálmánné vezetésével alkalomhoz illő énekeket adott elő. A már leleplezett emlékmű előtt az elhunytak rövid életrajzát ismertette Jakabné Gál Marianna tanárnő-képviselő, miközben a hozzátartozók egy szál fehér rózsát helyeztek el a kondóiak közadakozásából megvalósított tábla előtt. Megható volt Tózsér Pál tizedes talán utolsó tábori lapja, amit szeretteinek küldött a munkácsi állomáshelyről, a frontra menetel előtt. A Lusztig család elpusztult tagjainak neve olvasásakor presbiterek helyezték el a rózsaszálat, mivel a rokonok helyett rokonként meghívott miskolci izraelita hitközség nem képviseltette magát. Az együttlét templomi része áldásmondással és nemzeti imádságunknak, a Himnusznak az eléneklésével zárult.

Kivonulás után pedig az 1956-os forradalomról és szabadságharcról emlékeztek a jelenlévők a „Kondóiak a kondóiakért” feliratú életfa előtt.

Sokak haltak meg a Hazáért és a szabadságért, sokak pusztultak el nyomorult módon az emberi bűn miatt. Isten őrizze meg nemzetünket és Hazánkat a vérontástól és pusztulástól!

Ezen a szép októberi pénteknapon így adtak hálát a kondóiak a Mindenható megtartó kegyelméért, és emlékeztek a hősökre és áldozatokra. Emlékük legyen áldott!

Várady Zsolt lelkipásztor

(az ünnepségről hang és képbeszámoló itt: www.kondo.ref.hu)



**„Fél világot is bejárhatod, más ember földjén
testvértelen leszel, s elfúj a szél, mint kósza
őszi lombot, ha nemzetedről megfeledkezel.”**

Wass Albert



MAGYAR SZEMMEL

Nemzeti imádságunkról, a Himnusról

1. Mi volt előtte?

Kölcsey műve előtt a katolikus magyarság néphimnusza a Boldogasszony Anyánk és az Ah, hol vagy, magyarok tündöklő csillaga kezdetű ének, míg a református magyarságé a Tebenned bízunk, elejétől fogva (90. Zsoltár) volt. A 19. század elején ugyanis hivatalos alkalmakkor Magyarországon az osztrák császári himnuszt játszották, de mellette, mint a magyarság kifejezője gyakran felhangzott a Rákóczi-nóta vagy másként a Rákóczi-induló is.

2. Mikor adták elő először?

Erkel Ferenc 1844-ben zenésítette meg, az első nyilvános, szabadtéri előadása 1844. augusztus 10-én történt, a Széchenyi nevét viselő gőzhajó avatásán.

3. A fordítások

A magyar himnuszt eddig mintegy harminc nyelvre fordították le.

4. Anekdota a leváltásáról.

Állítólag az ötvenes években Rákosi Mátyás Illyés Gyulával szeretett volna új nemzeti verset íratni, de a költő nem vállalta a feladatot. A pártfőtitkár Kodályt is győzködte, de a zeneszerző válasza erre annyi volt: „Minek új? Jó nekünk a régi himnusz.” Ezzel a kérdés lekerült a napirendről.

5. Akkor most hogy is kell énekelni a szövegét?

A Himnusz éneklését nehezíti, hogy a hatodik sor („hozz rá víg esztendőt”) hat szótagból áll, de a sorhoz tartozó dallam hét hangot tartalmaz. Ezt az ellentmondást a Himnusz modern előadásai úgy hidalják át, hogy a hozz szót hajlítják, a sort „ho-ozz rá víg esztendőt” szöveggel éneklük. (Ez a forma szerepel a Dohnányi-féle hivatalos partitúrában is.) Történelmi érdekesség, hogy Hóman Bálint vallás- és közoktatásügyi miniszter 1939. június 2-án kelt 1939/15.151 sz., a „Himnusz” egyöntetű előadásáról szóló rendeletében ezzel szemben úgy rendelkezik, hogy „a könnyebb énekelhetőség kedvéért” az eredeti szöveg helyett „hozz reá víg esztendőt” énekelendő.

6. Benne van az útlevelemben

A jelenlegi magyar útlevelekben kétféleképpen is megjelenik a himnusz: a műanyag adatlapon dombornyomással látható a kézirat szövegének részlete, az útlevél lapjain pedig UV-fény alatt látszanak a zenemű kottái.

7. Van szobra is

2006. május 7-én avatták fel Budakeszin a Himnusz szobrát. V. Majzik Mária kilenc méter hosszú, négy és fél méter magas alkotása egy kör sugarai mentén jeleníti meg a vers sorait, melynek közepén egy kétméteres, bronzból készült Isten-alak látható. A szobor hét ívből álló szerkezetében hétszer három bronzharang szólaltatja meg az ünnepeken Erkel Ferenc művét.

8. Mikor lett hivatalos?

Ugyan 1903-ban az Országgyűlés elismerte a magyar himnusznak a hivatalosságát, amikor elfogadott egy két paragrafusból álló törvényjavaslatot, „az egységes magyar nemzet himnuszaról”. Ennek 1.§ szerint: „Kölcsey himnusza az egységes magyar nemzet himnuszává nyilvánítottatik”, a 2.§ pedig meghatározta, hogy a törvény 1903. augusztus 20-tól lép hatályba.

Ezt a törvényjavaslatot azonban I. Ferenc József magyar király nem szentesítette, így hatályba sem lépett. A Magyarország alkotmányába csak 1989-ben került hivatalosan.

(Forrás: Wikipédia)



KONDÓI KONFIRMÁCIÓ



2015. június 7-én nyolc fiatal tett konfirmációi fogadalmat ünnepi istentiszteleten: Varga Róbert, Balog Gergő, Sándor János, Sándor Bence, Ésik Helga, Tózsér Loretta, Kántor Lilla, Szász Regina. Isten áldását kívánjuk életükre! Tartsák meg egész életükben hűséggel, amit megfogadtak!

„Aki hű a kevesen, a sokon is hű az; és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.”

Lukács evangéliuma 16:10.

HIRDETÉSEK–HÍREK

December 23-án fél 5-kor bűnbánati istentisztelet a templomban.

December 24-én fél 5 órakor kezdődik az istentisztelet a templomban.

Karácsony szent ünnepén Ésik Ádám II. éves debreceni teológus diák hirdeti az ígét az ünnep mindkét napján az istentiszteleteken. Első nap a templomban leszünk, az Úr szent vacsoráját kiosztjuk. Második nap a gyülekezeti teremben lesz az istentisztelet.



Október 10-én biciklitúrázó fiatalok jártak nálunk a miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnáziumból szülőikkel, tanárokkal együtt mintegy hatvanan. Nagyon jól érezték magukat, a parókiakertben volt a bográcsos főzés. Isten dicsőségére 15.500 forintot adományoztak.

Szeptember 13-án az Éltető Lélek irodalmi kör tartott előadást „Otthonunk a templom” címmel az istentiszteleten. A műsort előadták: Asztalos Julianna, dr. Czap Ágota, Csáti-Ersók Károly, Kardos Katalin, Kocsisné Heiler Éva, Kovács Éva, Kuttor Diána, dr. Romhányiné Papp Mária, dr. Romhányi Róbert. Előadásukat köszönetképpen hozták a Kárpátaljára általuk eljuttatott adományért. A radostyáni hívek 30.000.- forintot gyűjtöttek a verbőci református testvéreinknek a megsegítésére. Az irodalmi kör tagjait a radostyáni pincesoron izletes bográcsgulyással vendégeltük meg. Köszönet illeti a szervezőket, elsősorban Bertók József kurátor urat és a szakácsot.

Augusztusban Sajóbáonyból meglátogattak bennünket a természetjáró csoport tagjai. Megnézték műemlék templomunkat, felmáshztak az 1762-ben épült toronyba is, ahonnan szép panorámában gyönyörködhettek.

Július 27-én eltemettük Gulyás Ferenc 76 évet élt atyánkfiát és testvérünket.

Július 25-én két esküvő volt, Havasi István – Kós Ritáéké és Lipták Balázs – Hurja Kittiéké.

Július 18-án megesküdött Kohár Zoltán és Kiss Kinga.

Május 20-án eltemettük özv. Molnár Lajosné Madarász Amália 79 évet élt testvérünket.

Május 13-án eltemettük Novák Imre 63 évet élt atyánkfiát.

Ugyancsak **május 13-án** temettük el özv. Király Sándor 69 évet élt atyánkfiát és testvérünket.

Május 10-én megkeresztelkedett és konfirmált Lipták Balázs atyánkfia.

Április 10-én eltemettük Budapesten a 88 éves korában elhunyt dr. Papp Zoltán nyugalmazott gépészmérnök atyánkfiát és

testvérünket, aki néha Papp Dániel radostyáni kántortanító unokája volt. A gyászoló család Isten dicsőségére 100.000.-forintot adományozott.

Április 9-én eltemettük özv. Szobonya Jánosné Csák Borbála 86 évet élt testvérünket.



RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református

Egyházközség Lapja

Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelképásztor

H-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám

Drótposta:

radostyan@gmail.com

Tel./fax.: +36/48/424-570

+36/30/639-2903

Honlapcímünk a világhálón:

www.radostyan.ref.hu

Megjelenik: Igény szerint,

évente legalább egyszer

Adomány az újságra

példányonként: 50 Forint

Lapunknak szánt írásait,

észrevételeiket a fenti címre

kérjük.

XXIII. évfolyam 2. szám

(53. szám) 2015. december



**„AZ ISTENNEK PEDIG LEGYEN
HÁLA AZ Ő KIMONDHATATLAN
AJÁNDÉKÁÉRT.”**

II. Korinthus 9:15.